

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published bi-weekly by the WORKERS and FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Вихід Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на рої вулиці Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Неповищений в газеті рукопис не зберігається, аби що допущувалось вразно зазначити, що бажке звороту свого рукопису на випадок його неповищення, та залучити поштовий стемпель на його пересилку.

ДЕСЯТИ РОКОВИНИ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Згадуючи в минулому числі "Укр. Роб. Вістей" про важкі революційні події, що сталися в місяці березні, переочили ми одну з найважливіших, а саме — заснування в березні Комуністичного Інтернаціоналу, однієї міжнародної політичної революційно-комуністичної організації працюючих.

В першому тижні місяця березня, від 2-го до 7-го, 1919 року, радів в Ленінграді, тоді ще Петрограді, перший конгрес Комуністичного Інтернаціоналу. Цей конгрес по-слав першій підвалини під нині могутню міжнародно політичну революційну організацію працюючих. На цьому першому конгресі було лише присутніх 33 делегати від 16-ох країн. Тоді ще були там делегати від різних лівих угруповань соціал-демократичних партій, не одні з яких після того, як організовані тоді III. Інтернаціонал згодом перетворився в чисто Комуністичний Інтернаціонал — покинув його ради й вернувся назад в доно соціал-демократії. Однак не суті річчє не змінило. Комуністичний Інтернаціонал засновано було 6. березня 1919 року, в самий розгар горюватої війни та капіталістичних інтервенцій у внутрішній справі Радянських Республік і нині він виріє в могутню революційну організацію, що розкинула свої секції комуністичних партій по цілому світі, що цими секціями звязала себе з найбільшим робітничим і селянством усіх країн, що стала на чолі визвольної боротьби працюючих мас і поневоєних народів.

Яке на другому конгресі Комінтерну, що відбувся в Москві в часі від 19-лишні до 7. серпня 1920 року, ухвалено було його статут, в якому говориться:

"Комуністичний Інтернаціонал ставить собі за мету: боротися всіма засобами, навіть зі зброєю в руках, за повалення міжнародної буржуазії і створення Радянської Республіки, як переходового ступеня до повного злищення держави. Комуністичний Інтернаціонал вважає диктатуру пролетаріату за єдиний засіб, який дає змогу визволити людство з капіталістичного ярма. Комуністичний Інтернаціонал вважає радянську владу за історично дану форму піє диктатури пролетаріату. Імперіалістична війна дуже щільно звязала долю робітників однієї країни з долею пролетаріату всіх країн. Імперіалістична війна зайвий раз підтвердила те, що було сказано в статуті Першого Інтернаціоналу: визволення робітників з завдання не місцевого або національного, але завдання міжнародне. Комуністичний Інтернаціонал раз на завжди зрікається традиції 2-го Інтернаціоналу, для якого насправді існували лише люди білої раси. Комуністичний Інтернаціонал ставить собі за завдання визволення трудящих усього світу. В лавах Комуністичного Інтернаціоналу по братерському об'єднуються люди білої, жовтої, чорної раси, трудящі всього світу".

Минулого літа відбувся в Москві шестий конгрес Комінтерну, на якому було 372 повноправних і 143 дорадчих представників від 56-ох країн, які репрезентували 66 комуністичних партій. Цей конгрес засідав шість тижнів. Він випрацював нову програму для всіх комуністичних партій, в яких знеуважав сучасний економічний та політичний стан капіталістичних країн та Радянського Союзу і визначив лінію ключових бой пролетаріату.

Комуністичний Інтернаціонал, створений геним Леніна у воєні революційної боротьби — став на чолі всесвітнього революційного руху не тільки проти капіталу і його системи виснагу, але він став також на чолі боротьби проти соціал-фашизму, угодництва, проти тих, що прикриваються маскою соціалізму, співробітничать з капіталістичною Лігою Націй, що запрошують капіталістам робітництво, лояліть страйків, допомагають імперіалістам поневолювати колоніальні народи.

Комуністичний Інтернаціонал зірвав маску з соціал-демократичних вівнів Карла Лібкнехта й Розі Люксембург, з трейд-юніонних страйколомів англійського генерального страйку, і вказав на них, як на найнебезпечніших ворогів робітництва й його визвольної боротьби.

Во Комуністичний Інтернаціонал — це авангард класової армії пролетарів цілого світа, це оборонець Радянського Союзу, це та передова етєка всіх гнаних і голодних, яка приведе їх до побіди.

Нема нині другої подібної організації, що так сміливо боролася-б за визволення працюючих. Никі наклепи, нікі застуди — ні тюрем, ні розстріли, ні терор фашизму, ні продаєність соціал-демократизму, ні праві ухили, ні наклепи троцькієтів — ніхто й ніщо не захитало могутніх лав борців Комінтерну. Во ці борці озброєні наукою Маркса й Леніна, бо вони перейняли ідеєю лєнінізму, бо вони революціонери Комуністичного Інтернаціоналу, що боряться в Англії, Німеччині, Америці, Польщі, Галччині, Італії, Африці, Індії, Китаю — всюди, де тільки людина виснажує людину, боряться за повалення системи виснагу, а за встановлення робітничо-селянської влади, диктатури пролетаріату.

В ДВАНАЦЯТИ РОКОВИНИ СМЕРТІ РОСІЙСЬКОГО ЦАРАТУ.

Царат! Яке страшне, зненавиджене слово! Царське самодержавство — означало для революціонерів, для тих, що словом чи ділом боролися за волю: Петропавловську твердиню, шлісельбургську, якутську, вірчинську, каторжні тюрем, сотки інших страшних темниць, в яких до смерті замучували найкращих борців за волю народу, де божевільні люди науки, вільної думки; царат — це заслання на Сибір соток тисяч, це нагайка подіная, козака, це ганебне гвалтування жінок, це кроваві погроми, провокація, шпіонажа, шибениці. Царська Росія — це тюрма народів.

Лютнева революція в Росії, відчиняє двері до Жовтневої революції, порозбиває голови панам.

12. березня 1917 року великі капіталістичні газети Канади вмістили великі наголовки: "В Росії повалено царя". Рєшту читачі докичували самі. Вони знали: в Росії революція. Аліантська преса раділа, що повалено царя, бо царську распутініщину вона уважала за союзника юнкерської Німеччини. Але не довго раділи аліантські імперіалісти. Трудящі маси "тюрми народів" повалили царат не тому, щоб боронити аліантських імперіалістів, але тому, щоб проголосити війну війні, щоб знищити й тих, які кидали народ на поле міжнародної різанини.

Такє й сталося. Революція в березні (після старого стилю в лютім — тому її називають лютневою) була вступом до революції в Жовтні. Лютнева революція повалила царат, а Жовтнева повалила тих, які на обомках царського самодержавія хотіли збудувати "демократичний лад", який нині у капіталістичних країнах докочився до фашистської диктатури.

В такій країні, як Росія, пише "Правда", рішаючою резер-

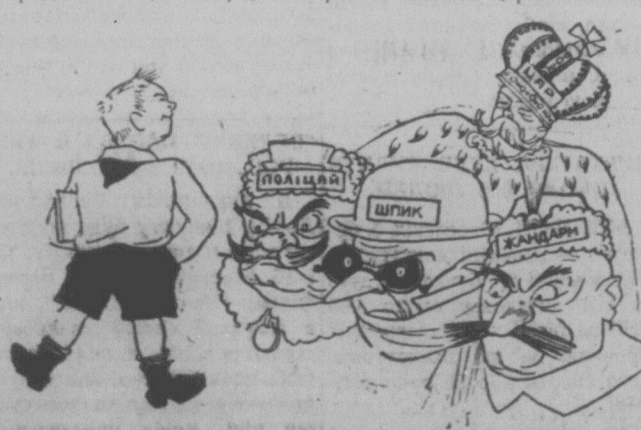
ДВАНАЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ...

(Стаття київської "Пролетарської Правди" в одинадцяті роковини повалення царату.)

Рік-у-рік ми згадуємо цю знаменну історичну дату, коли повалено царат.

Здавалось-би — що згадувати? Адже-ж від самого царату не залишилось ані сліду...

Але завжди довго терпіли народні маси цей гніт; цілі по-

Молоде покоління Радянського Союзу бачить минуле своєї країни тільки на малюнках газет і журналів.

Кожний новий рік розвитку СРСР загострює контрасти між сьогодні й тим минулим, що завершило свій шлях 12 березня 1917 року! Що далі вперед, що ближче до нашої мети то все жахливіше виглядають віки під важким тягарем царату!

Влада кількох тисяч царських сатрапів, гегемонія чорносотенної банди "Союзу Русского Народа", генерали й поміщики, фабриканти й купці, казнокради й Распутіні..., а під їх "опікою" стомільйонний народ, соціально й національно пригнічений.

Яка далека наша дійсність від минулого жаху!

То панувала кулка поміщиків і фабрикантів над мільйонами народу, а то мільйони робітників і селян панують над куською куркуляв, непанів і всякого нашого паразитарного "сусієства".

То величезні прибутки для коронованих і некоронованих бандітів, прибутки, які вичаплювали з поту й крові мільйонів рабів, а то мільйони вільних членів великого соціалістичного колективу заощаджують із кожним роком нові засоби для дальшого розвитку колективного господарства.

колективного добра, отже, для піднесення свого матеріального стану.

То панщина на панських землях, безземелля, злидні, дєстєтє й дванадцятигодинний робочий день на фабриках, знущання з робітників і мордування їх, — а то звільнена земля, землевпорядкування, інтенсифікація, колективні й комуні, соціалістичні фабрики, індустріалізація, раціоналізація, сьомингодичний робочий день, охорона праці.

То хвороби й смерть серед трудящого населення, а то — охорона здоров'я, безплатна медицина, соціальне страхування, будинки відпочинку, санаторії й амбулаторії та радикальне зменшення смертності серед трудящого населення.

То море темряви, затурканість, фанатизм, а то — школа від нижчих до вищих, клуби, сельбуди, хати-читальні театр, кіно й радіо, широкі потоки культури для мільйонів мас трудящого населення.

І все це-тому, що Лютнева революція була прологом Жовтневої революції, що Лютній був етапом у дальшому розвитку й поглибленню революції, яка перейшла в пролетарську.

ВСЕКРАЄВИЙ З'ЇЗД КРАВЕЦЬКОЇ ІНДУСТРІАЛЬНОЇ ЮНІ.

З'їзд Кравецької Індустріальної Юні Канади вимагає з'їзду. — Треба виробити плани на широку всекраєву скадку. — Треба повести нові організаційні кампанії.

Краєвий Комітет Кравецької Індустріальної Юні Канади відбув дуже важкий мітинг останнього тижня і прийняв кілька важких ухвал.

Вислухавши звіт відносно зросту організації в цілій країні, краєвий комітет прийшов до заключення, що надійшов час на оснування більш відповідного краєвого проводу для зростаючої юні. Від часу конференції, яка відбулася 4. серпня 1928 року, коли було офіційно заложено юнію, зроблено великий поступ. Юнія числить зараз 9 локалів в трох найбільш важких центрах кравецької індустрії країни, Монреал, Вінніпег й Торонто. Заложено спільні заряди в кожнім місті, поведено організаційні кампанії в кожному центрі і вкінці юнія зачала впомянутися за своїми членами в багатьох шапах в кожнім місті. Це твердо ставить юнію на ступу правдивого представника й передньої сторожі робітників кравецької індустрії цієї країни. Але краєвий комітет є того переконання, що треба поширити активність не лише в вище згаданих промислових центрах, але також і в кількох інших кравецьких промислових центрах цієї країни, яких до цюї пори наша організація не досягнула. Треба назначити організаторів, вложити статут і застановитися над тим, що краєвий комітет, який був вибраний на конференції в серпні 1928 року, коли юнія числила всього 3 молоді локалі,

не є достаточним для організації, як вона зараз стоїть.

Тому краєвий комітет проголошує перший краєвий з'їзд юнії, який відбудеться в місті Монреалі в днях 10, 11, і 12. травня 1929 р. З'їзд проголошується не лише для організованих локалів, але для робітників кравецького промислу цієї країни взагалі і краєвий комітет є певний, що багато неорганізованих центрів вишлють своїх делегатів на цей перший з'їзд. Кравецька Індустріальна Юнія Канади недавно заключила угоду з новооснованою Кравецькою Індустріальною Юнією Злучених Держав, яка навізає як найпривабливіше співробітництва між цими двома юніями і яка сягає так далеко, що признає переступні картки, видані старою будь з цих двох юній. Канадська юнія була зареєстрована на конференції в Нью Йорку, що відбулася 1. січня ц.р., а американська юнія вишле тежє братніх делегатів на нашу надходячу конвенцію.

Краєвий комітет прийде га цей з'їзд з рекомендацією злуки з Всеканадським Конгресом Праці. Серпнева конвенція припоручила краєвому комітєтові перестудіювати слушність злуки з тим тлом і краєвий комітет після повного розслідування справи рекомендує таку злуку на локальну й всекраєву скадку. Всеканадський Конгрес Праці буде тежє запрошений на цей з'їзд.

Краєвий Комітет. Монреал, Кве.

СТРАЙК КРАВЦІВ У ВІННІПЕГУ.

У вівторок, 5. березня відбулися переговори між властителями кравецької шапи, а делегатами, що були вислані від страйкерів. Делегати поставили своє домагання, щоби змінити "піс ворк" на щоденну роботу з відповідною платнею. Властитель шапи згодився на знесення "піс ворк", а також згодився дати платню опереторам \$30.00 на тиждень, але коли прийшло до того, щоби дати підвижку для прєсерів й фіннішерів, то він тоді сказав, що він їм не дасть більше, бо вони не варті більшої платні.

На тому переговори й розбилися з власником Гольдбергом. Цікавим є те, що властитель шапи грав тут в патріотичну дудку. Він сказав, що єврейським робітникам годиться дати більшу платню, але українським робітникам не дасть, бо вони не здібні до тої роботи. Тоді йому представники від юнії сказали, якщо ці робітники були добрі до тепер, то чому вони не можуть бути добрі й зараз. Значить, що він їх тримав і вони виконували роботу добре тоді, коли працювали за 6 і 9 доларів на тиж-

день. Тепер, коли домагаються більшої платні, то властитель зобуває їхє жадання різними викрутасами. Представники юнії вказали на те, що вони репрезентують організованих робітників, а не євреїв або українців.

В четвер, 7. березня, страйковий комітет скликав мітинг всіх членів юнії в "Либєрти Темпла". На цей мітинг прибули всі члєни юнії і на ньому виснаєно справу страйку. Тов. Долгой, організатор, виснавив широко про хід негє страйку в єврейській мові, а тов. Коблєй в українській мові. Прикінці промов зроблено апєль до присутніх, щоби вони попирали страйк морально і матеріально. На цей зазив відгукнулись всі члєни юнії, зложивши на початок до \$40.00 на піддержку цього страйку. Після цього робітники забирали слово і майже всі висказували свої думки, що вони за всяку ціну будуть старатися вийти побідними у цьому страйку.

Брє ця шапа є чисто невірніньською шапою. З цього мітингу можна було бачити, що між робітниками юнії є солідарність відносно цього страйку. Згадати ще слід про двох контракторів, які виконують роботу для цієї шапи і вони не вийшли на страйк. Це є такі контрактори, що беруть роботу з шапи до дому і виконують її в себе дома. Над цим найбільше дискутували і кожний члєн юнії висказувався, що юнія мустьє боротися за те, щоби мати контролю і над цєю контракторською роботою. Мітинг закінчився пізно нічю і всі однодушно заявили, що будуть помагати страйкерам аж до їхньої побіди, бо кожний зрозумів, що ця боротьба є боротьбою цілої юнії, і побіда цього локалю буде побідою цілої юнії в Канаді.

СТІТЄ ПРИ СВОЇХ ГАЗЕТАХ!
Щоб врятувати "Воркера" мусямо дістати \$1,000 ще перше кінєме слідуючого тижня. Лише кілька з наших лєкучих дошлє зістали заплачені. Ми маємо кілька позичок, які мусять бути заплачені в протягу кількох слідуючих днів. "Воркер" може вдержатися при житті лише тоді, коли кожний клєсово-свідомий робітник і симпатик негайно вишлють свої жєртки.

"Воркер" існував через останні сїм літ і борює на користь працюючих мас. "Воркер" стоєв на самім переді кожної боротьби, з якою стрічалася робітничя клєса. "Воркер" був нашим провідником і нашою зброєю в боротьбі між капіталом а працею.

Воему небезпеку треба не лише викричати, але й боротися з нею! Працююча клєса мусять бути мобілізована до оборони Радянського Союзу, батьківщини працюючої клєси. "Воркер" є нашим голосом і він не сїє замовкнучи. Через сїм літ карєво свідомі робітники Канади щиро підтримували їхню революційну зброю, "Воркера". Ми є певні, що життя "Воркера" не буде загрожєне, бо робітники Канади постоять при своїй газеті.

Товариші! Подвоїть свої зусилля на користь "Воркера"! Засилайте істайно свої жєртки! Робіть все, що є в вашій силі, щоби забезпечити існування "Воркера"!

Ваш за сильну революційну прєсу, Управитель "Воркера".

ЗА СВЯТО ЖОВТНЯ!
У жовтні минулого року в Чехословаччині святкували десяти роковини рєспубліки. Піонєри провадили кампанію проти цього свята. Вони писали в своєму журналі: "Рєспубліка нам нічого не дала. Ми закликаємо всіх дітей святкувати одинадцяті роковини Жовтневої революції, а не десяти роковини рєспубліки в Чехословаччині."